

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.868/3
van 24 januari 2020

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'houdende diverse bepalingen over de begeleiding van uitzonderlijk vervoer en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van uitzonderlijk vervoer'

Op 23 december 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende diverse bepalingen over de begeleiding van uitzonderlijk vervoer en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van uitzonderlijk vervoer’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 21 januari 2020. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 januari 2020.

*

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Volgens de notificatie van de vergadering van de Vlaamse Regering van 8 november 2019 heeft de Regering haar principiële goedkeuring gehecht aan het voorliggende ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering, en beslist:

“2. De Vlaamse minister, bevoegd voor de weginfrastructuur en het wegenbeleid:

2.1. te gelasten over voornoemd voorontwerp van besluit, overeenkomstig artikel 6, § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, overleg te plegen met de betrokken regeringen, zijnde de gewestregeringen,

2.2. te machtigen te beoordelen of voornoemd overleg aanleiding kan geven tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst,

2.3. te gelasten over voornoemd voorontwerp van besluit het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, zoals bepaald in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als de Vlaamse minister oordeelt dat voornoemd overleg geen aanleiding geeft tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst.”

2.1. Uit de geciteerde beslissing van de Vlaamse Regering blijkt dat de Vlaamse minister bevoegd voor de weginfrastructuur en het wegenbeleid (hierna: de minister) de Raad van State maar om advies kan verzoeken nadat over het ontwerp overleg is gepleegd met de overige gewestregeringen overeenkomstig artikel 6, § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, en op voorwaarde dat het voornoemde overleg geen aanleiding geeft tot wijziging van de door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst.

2.2. Het aan de Raad van State voorgelegde dossier bevat drie brieven van *20 november 2019* waarbij aan de bevoegde gewestministers wordt gevraagd om in het kader van het overleg bepaald in artikel 6, § 2, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 hun eventuele opmerkingen over het ontwerp van besluit over te maken uiterlijk op *14 november 2019*.

2.3. Een overlegverplichting zoals die waarin artikel 6, § 2, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 voorziet, heeft tot doel de overheid die de beslissingsmacht heeft, te verplichten rekening te houden met de opvatting van een andere overheid, zonder dat evenwel de beslissende overheid haar vrijheid van handelen verliest.¹ Een dergelijk overleg impliceert een werkelijke dialoog: degene die de aanzet geeft tot het overleg mag er zich dus niet toe beperken adviezen in te winnen, maar moet over die adviezen met zijn gesprekspartners van gedachten

¹ Zie: GwH 15 januari 1992, nr. 2/92, 2.B.3; GwH 5 december 2006, nr. 193/2006, B.13.2; GwH 8 juli 2010, nr. 84/2010, B.15.1.

wisselen, en inzonderheid antwoorden op de opmerkingen die hem gemaakt zijn.² Het overleg dient plaats te vinden voor het nemen van de beslissing.³

Opdat er sprake kan zijn van overleg, moeten de overheden waarmee wordt overlegd, minstens een *reële* mogelijkheid krijgen om opmerkingen te maken over het ontwerp waaromtrent het overleg plaatsvindt, zonder dat hun stilzitten ertoe mag leiden dat de overheid die het overleg heeft geïnitieerd geen beslissing kan nemen.

In dit geval was de termijn waarover de andere gewesten beschikten om opmerkingen te maken over het voor overleg voorgelegde ontwerp reeds verstreken *vooraleer* de brief waarbij die overheden tot het overleg werden uitgenodigd was verzonden. In dergelijke omstandigheden kan niet worden aangenomen dat die overheden een reële mogelijkheid hebben gehad om opmerkingen te maken, zodat aan de overlegverplichting waarin artikel 6, § 2, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 voorziet, niet is voldaan.

2.4. Vermits het door artikel 6, § 2, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 voorgeschreven overleg nog niet op regelmatige wijze heeft plaatsgevonden, kon de minister dan ook niet oordelen dat het voornoemde overleg geen aanleiding geeft tot aanpassing van de door de Vlaamse Regering goedgekeurde tekst.

3. Het staat niet aan een afzonderlijk optredende minister om af te wijken van een beslissing van de Vlaamse Regering, die op grond van artikel 22 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 ‘over de Vlaamse instellingen’ collegiaal beslist en die voorwaarden kan verbinden aan het vragen door één van haar leden van een advies over een ontwerp van besluit aan de Raad van State, afdeling Wetgeving.

4. De adviesaanvraag is derhalve niet ontvankelijk.

Het ontwerp zal slechts opnieuw voor advies kunnen worden voorgelegd nadat het voormelde overleg is afgerond, en dan nog voor zover de minister van oordeel kan zijn dat dit overleg geen aanleiding geeft tot aanpassing van de door de Vlaamse Regering goedgekeurde tekst.

² Adv.RvS 31.018/2 van 4 januari 2001 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 6 januari 2003 ‘tot wijziging van de artikelen 49, tweede lid, en 52, vierde lid, van de wet van 8 april 1965 betreffende de Jeugdbescherming’, opmerking 1, *Parl.St.* Kamer 2001-02, nr. 50-1557/001, 15.

³ Zie de in voetnoot 1 aangehaalde rechtspraak van het Grondwettelijk Hof.

In afwachting hiervan dient het ontwerp grondig te worden herbekeken, zowel wat betreft het voldaan zijn aan de overige vormvereisten,⁴ als wat betreft de bestaanbaarheid van de ontworpen regeling met het vrij verkeer van personen en van diensten.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

⁴ Zo hebben het advies van de inspecteur van Financiën van 2 mei 2019, het akkoord van de minister bevoegd voor begroting van 21 mei 2019 en advies nr. 2019/24 van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens van 23 juli 2019 betrekking op een tekst die nadien nog op verschillende punten werd gewijzigd, en werd geen advies gevraagd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit.